

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. B.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. ve vazbě ve Vazební Věznici Ostrava

zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem
se sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2025, č. j. OAM-893/BA-BA06-ZA01-2025, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

1. Žalobce se domáhal žalobou doručenou soudu dne 16. 10. 2025 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva a žalovaný nedostatečným způsobem posoudil důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobcem. Žalobce uvedl, že důvodem opuštění Moldavska byly politické důvody, když se opakovaně zúčastnil protestů proti zvyšování cen energií a dalších komodit. Poté, co byla zvolena prezidentka Sandu, začala policie účastníky demonstrace sledovat, někteří účastníci bylo obviněni a uvězněni a žalobce dostal strach, že jej čeká podobný proces. Poté, co odcestoval ze země, mu byl doručen povolávací rozkaz do armády. Celý kontext azylového příběhu je nutné doplnit o to, že žalobce ovládá plynně ruštinu i rumunštinu.
3. Žalovaný vyhodnotil výpověď žalobce jako částečně nevěrohodnou; zejména v části tvrzení žalobce o obavě z uvěznění. K povolávacímu rozkazu uvedl, že oficiální odvody do podněsterské armády se nekonají. Žalobcovu žádost označil žalovaný za účelovou.
4. Žalobce zdůraznil, že situace v Moldavsku není dobrá, kdy je silně narušeno právo na svobodu projevu, zůstaly neřešeny zprávy o mučení a jiném zacházení. Neméně relevantní je stav soudnictví. Žalobce dále připomněl zprávu amerického ministerstva zahraničí za rok 2023, která poukazuje na závažná a neřešená pochybení státu. Podle zprávy téhož zdroje za rok 2024 se hovoří o tom, že se v Podněstří odehrávají stejné případy. Do Moldavska se žalobce nemůže vrátit jednak proto, že jej momentálně hledá policie, jednak z důvodu povolávacího rozkazu. To, že žalovaný zjistil, že oficiální nábor do armády neprobíhá, neznámá, že se tak nemůže dít neoficiální cestou. Posledním důvodem je diskriminace na základě jazyka.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že pronásledování žalobce nebylo věrohodně na podkladě jeho výpovědi a po porovnání s informacemi ze země původu prokázáno. Jedním z argumentů svědčících pro závěr, že žalobci s přiměřenou pravděpodobností nehrozí nebezpečí pronásledování, může být i jeho bezproblémové vycestování ze země (viz rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40). Pokud se týče tvrzení o povolání do armády, o tomto se žalobce nezmínil při výslechu v rámci řízení o správním vyhoštění, když výslovně uvedl, že mu není znám žádný důvod, který by mu bránil v odchodu do Moldavska. Žalobce navíc žil od útlého dětství v Kišiněvě, kde absolvoval i tříměsíční náhradní vojenskou službu. Podle zpráv MZV ČR neexistují oficiální odvody obyvatel Podněstří do ruské armády. V Moldavsku neprobíhá žádný vnitřní ani vnější ozbrojený konflikt. Pokud se týká námitky diskriminace z důvodu jazyka, připomněl žalovaný informace ze dne 5. 6. 2025, které jsou obsahem spisu, podle které je ruština stále běžně používaným jazykem, v hlavním městě Kišiněvě je užívána téměř polovinou obyvatel.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 29. 7. 2025 kontrolován policií, přičemž předložil padělaný doklad totožnosti. S žalobcem bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění a rozhodnutím ze dne 29. 7. 2025 byl policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. V rámci

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

výslechu u policie uvedl, že z Moldavska přijel do ČR pracovat 11. 3. 2024. V Moldavsku má kde bydlet, a to se sestrou v bytě, neví o žádném důvodu, proč by nemohl vycestovat, v Moldavsku mu nehrozí žádné nebezpečí, je to bezpečná země. Dne 6. 8. 2025 požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

7. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 20. 8. 2025 žalobce uvedl, že důvodem žádosti je, že mu hrozí uvěznění za protesty proti vládě za zvyšování energií. Ačkoliv žil v hlavním městě Kišiněvě, dostal povolávací rozkaz do podněsterské armády.
8. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dne 9. 9. 2025 žalobce dále uvedl, že vlast opustil, protože se zúčastnil protestních akcí poté, co byla zvolena prezidentkou paní Sandu. Když se ujala úřadu, začali je sledovat a některé kolegy, kteří se zúčastnili akcí, obvinili a uvěznili. Začaly je sledovat orgány policie v civilu. Protesty byly v roce 2022 a na začátku roku 2023. Na policii byl pozván nejméně 5 x. Z Moldavska vycestoval asi 2 měsíce po protestech.
9. Dále uvedl, že v létě 2024 přišel na adresu jeho trvalého bydliště doporučený dopis, sousedi, kteří mu vybírali schránku jej otevřeli a řekli mu, že je v něm povolávací rozkaz do podněsterské armády. V Moldavsku neabsolvoval vojenskou službu, ale náhradní v délce 3 měsíců v roce 2006 v Kišiněvě.
10. Pokud při výslechu u policie ČR uvedl, že do ČR přijel pracovat, uvedl, že byl ve stresu. Totéž vysvětlení platí ve vztahu k tomu, že uvedl, že mu v Moldavsku nehrozí žádné nebezpečí.
11. Žalovaný v průběhu správního řízení shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, a to: Informace OAMP ze dne 7. 5. 2025 – Moldavsko – Přehled o zemi, dále Informace MZV ČR ze dne 10. 2. 2023 o aktuálních dopadech konfliktu na Ukrajině v Moldavsku, dále Informace MZV ČR ze dne 20. 5. 2025 o činnosti policie v Moldavsku, dále Informace MZV ČR ze dne 27. 3. 2025 – Moldavsko – Situace v Podněstří, dále Informace OAMP o situaci obyvatel v Podněstří, dále Informace OAMP o etnických a národnostních menšinách v Moldavsku, dále Informace IOM ze dne 6. 8. 2025 – Moldavsko – Přehled údajů o zemi a Informaci OAMP o situaci moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
12. Dne 29. 9. 2025 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
13. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou obavy z uvěznění kvůli jeho účasti na protestech, dále z důvodu předvolání do podněsterské armády a z důvodu tlaku moldavských orgánů proti ruský hovořícím obyvatelům.
14. Žalovaný se v první řadě věnoval otázce věrohodnosti azylových tvrzení žalobce. Výpověď žalobce přitom shledal částečně nevěrohodnou v otázce obav z uvěznění a předvolání do podněsterské armády. Žalovaný nezpochybnil samotnou účast žalobce na protestních akcích, ale jako nevěrohodné vnímá tvrzení týkající se následného pronásledování ze strany policie. Vyšel přitom ze shromážděných podkladů, zejména pak z Informací MZV ČR ze dne 10. 2. 2023 a uzavřel, že mu není zřejmé, z jakého relevantního důvodu by moldavská policie měla žalobce hledat kvůli jeho účasti na protestech, které se konaly před téměř třemi lety;

z výpovědi žalobce nevyplynulo, že by žalobce na protestech zastával nějakou významnou funkci či byl iniciátorem shromáždění. Z podkladů vyplývá, že proti účastníkům shromáždění policie zasahovala pouze tehdy, pokud účastníci narušili bezpečnostní opatření. Proti účastníkům následně neprobíhalo žádné další šetření. Pokud by policie měla potřebu žalobce vyslýchat či zadržet, jistě by zvolila efektivnější metody, než návštěvy a telefonáty rodičům žalobce.

15. Nevěrohodná jsou podle žalovaného také tvrzení žalobce o doručení povolávacího rozkazu do podněsterské armády. Z podkladů rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že oficiální odvody obyvatel Podněstří do armády neexistují. Žalobce nadto žil od útlého dětství v Kišiněvě a nedokázal přesvědčivě vysvětlit, z jakého důvodu by mu mělo být předvolání zasláno. Žalobce nemá ruské občanství, ani neuváděl, že by podepsal smlouvu o službě v ruské armádě.
16. Žalovaný dospěl k tomu, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je vedena pouze snahou si legalizovat pobyt v ČR. Přesto, že byl v Moldavsku naposledy na jaře 2024 a musely mu být známy okolnosti tvrzené při podání žádosti, projevil zájem o mezinárodní ochranu až poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění z důvodu nelegálního pobytu na území ČR.
17. Žalovaný neshledal naplnění žádného zákonného důvodu k udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem.

Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
19. Věc soud posoudil optikou žalobních námitek a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
20. Pokud se týče námitek žalobce stran nedostatků v Moldavsku v oblasti soudnictví, ochrany lidských práv atd., má soud především za to, že tyto námitky jsou veskrze obecné, nepodpořené konkrétními fakty, která by se vztahovala k situaci žalobce a obsahu napadeného rozhodnutí. V té souvislosti je třeba připomenout, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: „*Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nabrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

21. Optikou námitek ve vztahu k oblasti soudnictví, lidských práv apod. tedy krajský soud shrnuje, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro své rozhodnutí, z nichž nevyplývají žalobcem tvrzené skutečnosti.
22. Pokud se jedná o další žalobcovy námitky, neshledal je krajský soud důvodné. Krajský soud se především ztotožňuje s žalovaným v otázce posouzení nevěrohodnosti žalobcova azylového příběhu.
23. V této souvislosti poukazuje soud na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž platí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2022, č. j. 6 Azs 306/2021-49), že *pokud je přiměřeně pravděpodobné, že daná událost proběhla tak, jak tvrdí žadatel o azyl, žalovaný musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že by k nim došlo. Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, ze dne 10. 2. 2021, č. j. 6 Azs 261/2019-40). Dále z judikatury vyplývá, že z výpovědi žadatele o mezinárodní ochranu je třeba vycházet, pokud se žadatel o mezinárodní ochranu po celou dobu řízení drží jedné dějové linie a jeho výpovědi lze i přes drobné nesrovnalosti označit za konzistentní a souladné s dostupnými informacemi o zemi původu (rozsudky Nejvyššího správní soudu ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 Azs 49/2008-83 nebo ze dne 22. 5. 2009, č. j. 5 Azs 7/2009-98, č. 1913/2009 Sb. NSS).*
24. Žalovaný podrobně a jasně vysvětlil důvody, pro které považuje shora uvedená azylová tvrzení žalobce za nevěrohodná. Krajský soud na uvedenou část napadeného rozhodnutí v podrobnostech odkazuje, když se s posouzením tvrzení žalobce žalovaným ztotožňuje. Ve smyslu citované judikatury totiž podle krajského soudu neexistuje z důvodů vyložených v napadeném rozhodnutí ani přiměřená pravděpodobnost, že by byl žalobce pronásledován moldavskou policií v souvislosti se svými účastmi na protestech proti vládě v roce 2022 a začátkem roku 2023, že by mu v té souvislosti hrozilo trestní stíhání či uvěznění. Taktéž lze za zcela nepravděpodobné považovat žalobcem tvrzenou skutečnost, že by mu ze strany podněsterské armády přišel povolávací rozkaz. V té souvislosti, krom toho, že z podkladů napadeného rozhodnutí vyplývá, že v Podněstří oficiální odvody neexistují, je třeba zdůraznit, že žalobce ani v Podněstří nežil (žil celou dobu v hlavním městě Moldavska Kišiněvě), není občanem Ruské federace a ani z průběhu řízení nevyplynulo, že by k Podněstří měl nějaký bližší vztah. Pokud žalobce v žalobě uvedl, že odvody mohou probíhat i neoficiálně, jedná se podle krajského soudu o zcela absurdní tvrzení, které popírá samotná azylová tvrzení žalobce, tedy že mu měl být doručen povolávací rozkaz, což lze jistě považovat za *oficiální dokument* vyžadující „*oficiální cestu*“ odvodů.
25. Nelze přehlédnout, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až v přímé návaznosti na jeho zadržení a zajištění policií poté, co se prokázal falešným dokladem totožnosti, ačkoli s ohledem na jeho azylová tvrzení mu zjevně nic nebránilo (nebylo ani v řízení zjištěno), podat žádost o mezinárodní ochranu bezprostředně po příjezdu do ČR.

26. Závěrem lze uvést, že z podkladů rozhodnutí ani nevyplývalo, že by v Moldavsku docházelo k diskriminaci z důvodu (ruského) jazyka; v tomto ohledu krajský soud odkazuje na obsah podkladů napadeného rozhodnutí a vypořádání této otázky žalovaným.

Závěr a náklady řízení

27. Jelikož soud žalobní námitky důvodnými neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 5. prosince 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce